OSTNÍK

Zpravodaj Klubu kaktusářů v Ostravě, z. s.

Číslo 495.
Ročník 49.
Prosinec 2020

Schlumbergera **Lem. - in Rev. Hortic. Ser. IV. vii. 253, 1858. - hybrida**

Z naší činnosti

Nouzový stav pokračuje. V praxi to znamená, že letošní rok 2020 byl zcela výjimečný. Prakticky byly zrušeny všechny naše kaktusářské akce, stihli jsme se během roku setkat na našich pravidelných schůzkách jen čtyřikrát. Jelikož kaktusáři jsou společensky založení a rádi se při různých akcích setkávají, byl rok 2020 totální průšvih. Připomínalo mi to, jakoby kaktusářství pomalu zanikalo. Znám však staré pořekadlo čtyř N – **N**ás **N**ikdo **N**ikdy **N**evyhubí, které funguje už dlouhé roky. Bohužel za dané situace bude náprava asi dost dlouhá a náročná, ale je třeba vydržet. Jak se zpívá v jedné písni „Netlač řeku, teče sama“, musíme si počkat až všechna nepříjemná, zakazující opatření pominou. Potom můžeme o to intenzivněji začít s organizováním nových akcí znovu. V polovině listopadu počet nakažených začal pomalu klesat, ale stále je vysoký počet mrtvých. Kdy začne postupné uvolňování není až tak známo, proto neproběhne ani lednová schůzka. Jak to dopadne v únoru s výroční členskou schůzí, bohužel také nikdo neví. Ještě že máme internet, tam se můžeme o průběhu našich akcí něco dovědět, i když zatím jsou to jen negativní zprávy. Dobrá zpráva je, že na našich internetových stránkách vychází pravidelně každý měsíc nový Ostník. Napište zde své zkušenosti z této špatné doby, vždyť rostliny rostou i když je koronavirus. KL

Obrázky našich členů

Schlumbergera Lem. - in Rev. Hortic. Ser. IV. vii. 253, 1858. hybrida

Na titulní straně vidíme vánoční kaktus (*Schlumbergera*), jednu z mnoha barevných hybrid, které se dají dnes běžně koupit v květinářství apod. Rostliny prakticky už kvetou celý prosinec a budou své pěstitele těšit svými květy ještě dlouho po vánocích. Jaké však letošní svátky budou, to nikdo neví. Vždy se na svátky sešla celá rodina, aby se alespoň jednou za rok setkali a povykládali si, jak se jim daří v životě. Starší lidé však mají dnes strach z koronaviru a nechtějí setkání se všemi dětmi, vnoučaty apod., když tak jen omezeně a na chvíli. Proto obrázek kvetoucího vánočního kaktusu na titulní straně, abychom se alespoň odreagovali a mysleli o svátcích na všechny příbuzné. Jak docílit, aby vánoční kaktus pravidelně kvetl. Je zde jiný růstový cyklus než u běžných kaktusů. Dokud kaktus na jaře kvete, tak ho ještě pravidelně zaléváme. Po třech zmrzlých můžeme rostlinu přenést na zahradu nebo ji pověsit do polostínu na balkoně. Během léta nechat substrát vyschnout a celé prázdniny nezalévat. Může se stát, že pár lístků suchem opadne, ale to je jen přirozená reakce. Začátkem září přeneseme rostlinu zpět na parapet okna, tak aby nebyla v průvanu. Postupně začínáme zalévat, občas trochu přihnojíme. To už se začnou objevovat první poupata, která mohou již v listopadu začít kvést. Teplota by se měla pohybovat od 15 - 20 °C. Během vánoc už kvete celá rostlina mnoha nádhernými květy, čím větší trs, tím více květů, je to prostě nádhera. (foto a text: KL)

PF 2021

Redaktor Ostníku přeje všem čtenářům a spolupracovníkům do Nového roku 2021 především hodně zdraví, štěstí a spokojenosti, kromě jiného také hodně zajímavých a poutavých článků v Ostníku, v neposlední řadě také hodně radosti s milovanými kytičkami.

Lokalita Perito Moreno, u kapličky

***Austrocactus* sp. Perito Moreno**

Velmi zajímavá je lokalita u městečka Perito Moreno, asi 3 km u kapličky. Prakticky je to krajina v rovině s občasnými vystouplými skalami. Austrokaktusy rostou většinou na těchto skalkách, jen výjimečně poblíž těchto skalek ve štěrku. Cesta R 43 na západ vede k čilským hranicím, kde leží městečko Los Antiguos. Kolem cesty je několik lokalit, kde se také vyskytují austrokaktusy. Za hranicemi je městečko Chile Chico, kde je ještě několik míst s výskytem austrokaktusů. O tom se zmiňuje Patricio SALDIVIA v článku „Cactáceas de la Patagonia Chilena 2009“, kde rostliny uvádí jako *Austrocactus patagonicus*. My se však zaměříme na známou lokalitu u kapličky, kde je variabilita poměrně velká. Nejlepší je, ukázat si jednotlivé rostliny na obrázcích. Variabilitu můžeme vidět ve velikosti stonku, otrnění či barvě květu, ta je poměrně velká, proto uvádím tyto formy, variety apod. jako *Austrocactus* sp. Lokalita si vyžaduje ještě bližší průzkum a studii jednotlivých kytek.

obrázek 1, 2.

obr. 3. rovinatá krajina s vystouplými skalami, 3 km od městečka Perito Moreno, KL10-027, KL13-068

obr. 4.

obr. 5. variabilita druhu *Austrocactus* sp., 3 km od Perito Moreno, kaplička

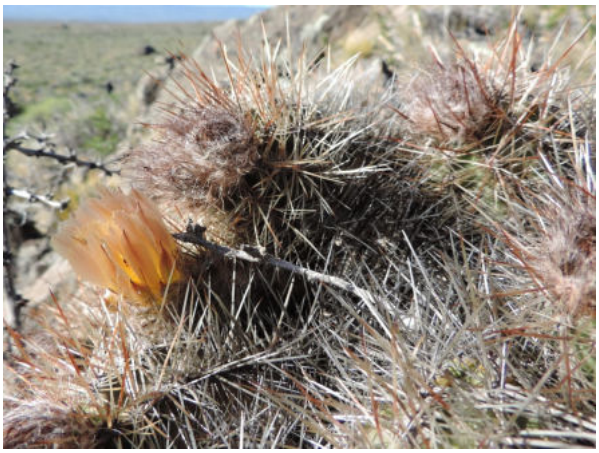

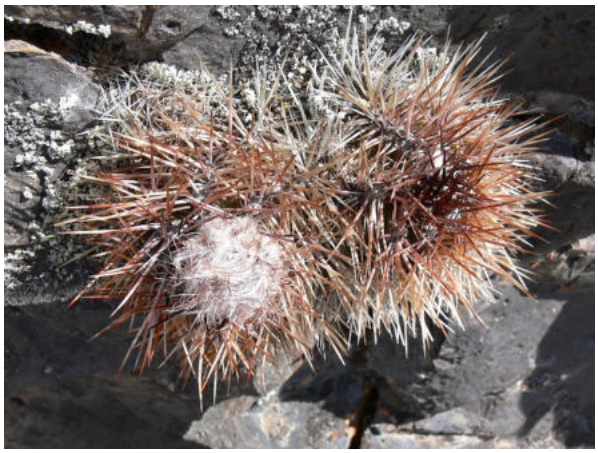

obr. 6 – 13.

obr. 14.

obr. 15. variabilita druhu *Austrocactus* sp., 3 km od Perito Moreno, kaplička

V rovinaté části se vyskytují další kaktusy jako *Maihueniopsis darwinii*, *Maihuenia patagonica*, *Pterocactus hickenii*, *Pterocactus australis* a další pěkné skalničky. Pro kaktusáře je to opravdu skvělé místečko ke studii variability druhů.

Když už se do toho někdo pustí, měl by vycházet z prvních popisů ve staré literatuře. Zde je však někdy velký problém, některé popisy jsou důkladně podrobné, naopak jiné jsou uvedeny jen jednou, docela stručnou větou. Jak se s tím vypořádat už záleží jen a jen na autorovi. Když se zde podíváte na všechny uvedené obrázky, mohli bychom k nim přiřadit snad všechna jména, proto nyní uvádím pro všechny název *Austrocactus* sp. Pro většinu rostlin názvy mám, ale úmyslně je neuvádím. Chtěl bych, aby jste trochu zapojili mozkové buňky a napsali jaké názvy by jste jim dali vy, stačí napsat číslo a k tomu název druhu, ssp., var., popřípadě formy. O výsledcích dnešní hádanky si povíme v některém příštím Ostníku. KL

Vzpomínka na Ing. Horňáka

Dnešní koronavirová doba je trochu zvláštní. Z jedné strany přináší spoustu omezení a zákazů, Z druhé strany se člověk probírá starými věcmi a nachází zajímavosti ze svého mládí. Letos se mi ozvalo hned několik příbuzných našich bývalých členů, jedním z nich byl Ing. Jan Horňák, syn Ing. Otakara Horňáka. Další vzpomínku napíši začátkem příštího roku. Dnes si zavzpomínáme na Ing. Otakara Horňáka, který např. vyhrál soutěž na logo Ostníku. S menšími odchylkami se logo používá dodnes. Pěkně o svém otci píše syn Ing. Jan Horňák:

„Otec zemřel už v roce 1985 a z piety jsme na chatě v Kunčicích pod Ondřejníkem uchovávali malou část jeho sbírky - cca 100 rostlin. Většinu otec vypěstoval ze semínek v letech 1975 až 1985, kdy náhle zemřel. Takže rostliny jsou minimálně 35 let staré. V současné době nám každoroční zazimování sbírky začíná dělat problémy a tak jsme se rozhodli prodat i zbytek sbírky. Máme zájem prodat celou sbírku najednou. Štítky s názvy rostlin už v květináčcích nejsou.

Docela mě překvapilo, že znáte mého tátu. Přece jen od jeho smrti už uběhlo 35 let. Moje maminka stále žije v malém paneláku, v prosinci oslaví 89 let. Ale ani ona už na chatu moc nejezdí a souhlasila s prodejem zbytku sbírky. Bohužel se v naší rodině nenašel žádný otcův následovník, který by zdědil lásku ke kaktusům. Zato přibylo našich vnoučat a potřebujeme prostor, který kaktusy na verandě zabírají.

Našel jsem dvě fotografie, které vystihují velikou zálibu mého táty - kaktusaření. Obě jsou scan z diapozitivů. Fotka z verandy se svými "miláčky" je z června roku 1978. Máti byla čtrnáct dní v lázních a táta se neholil, tak se svým miláčkům přiblížil. Druhá fotka je z "pikýrování" a přesazování, asi květen 1983

přikládám několik fotek - jednak celou sbírku a pak několik květů (foto Jan Horňák)

Ing. Otakar Horňák se dobře znal z našim tehdejším předsedou MUDr. Vladimírem Plesníkem a spolupracovali spolu na vydávání Ostníku. Pan Otakar občas promítal na našich schůzkách své diapozitivy kvetoucích kaktusů.

Zda by někdo z klubu kaktusářů Ostrava měl zájem o koupi zbytku sbírky kaktusů po mém otci - bývalém členu klubu kaktusářů Ostrava (Ing. Otakar Horňák), přikládám kontakt: Ing. Jan Horňák, mobil: +420 725 086 414.“

Wigginsie na pokračování

Série článků o wigginsiích dnes pokračuje putováním po dalších zajímavých nebo nových stanovištích těchto rostlin. V první řadě Vás zavedu na dosud neznámé stanoviště u jihobrazilského městečka Vila Nova do Sul. V tomto příjemném městečku jsem byl několikrát. Poprvé, když jsem hledal nově popsaný *Notocactus vilanovensis*, který našla moje dávná známá, paní Christa Koch. Hledání to bylo obtížné a jsem rád, že jsem tyto rostliny mohl ještě vidět v místě jejich přirozeného výskytu. Když jsme tyto rostliny chtěli vidět na začátku loňského roku, bylo stanoviště úplně bez rostlin. Zdálo se, že chemický postřik na blízkém kukuřičném poli mohl těmto rostlinám uškodit. Nicméně žádné pozůstatky po *Notocactus vilanovensis* jsme nenašli, jen několik popálených rostlin, patřících do okruhu *Paucispini* (*N. oxycostatus, N. megapotamicus*).

Notocactus vilanovensis JV 154 na stanovišti v r. 2011,

Wigginsia aff. *courantii* JV 387

Celkem zklamaní jsme městečko projeli směrem na Sao Gabriel. Skály, kam jsme se chtěli podívat jsem si ještě v Evropě našel na mapách Google. Cestu jsme s menšími problémy objevili, ale netušili jsme, co nás čeká. Byla, jako většina místních cest v jižní Brazílii, kamenitá, ale její spádové poměry byly na hranicích zvládnutelnosti. Měli jsme normální osobní auto, a to v takovém terénu jelo na hranicích svých konstrukčních možností. Nejprve nás čekal krkolomný sjezd a potom dlouhé krkolomné stoupání. V jednu chvíli jsme museli z auta vystoupit, aby byla vůbec šance s autem vyjet. Naštěstí v jižní Brazílii nejsou kopce příliš vysoké, tak jsme se za chvíli dostali do rovinatějšího lesního terénu. Brzy jsme dojeli na křížení čtyř lesních cest. Ta, co vedla do kopce měla bránu. I tak se nám, pro předchozí zkušenosti nechtělo zkoušet co auto vydrží. Auto jsme zaparkovali, přelezli bránu a asi po 50 metrech jsme narazili na stanoviště, kde byla většina rostlin o průměru kolem 20 cm. A nebylo jich málo. Bylo vidět, že tu před námi pravděpodobně nikdo nebyl. Kdo by také hledal kaktusy v lese! Nalezené rostliny jsme zařadili do příbuzenstva *Wigginsia courantii* a já jsem je označil svojí značkou JV 387. Když jsme pořídili fotky a zdokumentovali stanoviště, sebrali jsme ještě z rostlin nějaká

semena a vrátili se zpět k autu. Cesta k silnici BR 290 vedla po stejné cestě, kterou jsme přijeli. Pokračovali jsme směrem k Sao Gabriel. Ještě před vesnicí Santa Margarida jsme se zastavili na jiném stanovišti *Wigginsia courantii*, na kterém jsem byl již v roce 2009. Tehdy zde bylo velké množství velikých rostlin, něco podobného, jako jsme viděli na předchozím stanovišti. Když jsem přelezl plot, okamžitě jsem viděl, že většina rostlin zmizela. Stanoviště bylo zarostlé travou a úbytek rostlin, zřejmě způsobila tráva, kterou už nikdo nespásá. Nevím, zda těch několik rostlin, které jsme našli má šanci přežít. Naštěstí potomci rostlin z tohoto stanoviště se už dostaly do sbírek s označením JV 57. Je anebo to není ukázka, jak mohou ohrožené rostliny přežít? Tohle úředníci EU, kteří vymysleli nařízení k aplikaci CITES, vůbec nechápou! Pro ně neexistujeme.

zbytky rostlin na stanovišti *Wigginsia courantii* JV 57 v r. 2019, *Wigginsia* aff. *courantii* JV 389

V městečku Santa Margarida do Sul jsme se zastavili, abychom prozkoumali terén, o kterém německý kaktusář W. R. Abraham, tvrdil, že zde našel nejsevernější stanoviště wigginsií v této oblasti. V době po údajném nálezu mu to znalci terénu nevěřili. Věděl jsem, že do terénu vede jediná cesta a je zde také menší hacienda. Když jsme po této cestě vyjeli viděli jsme jen rozsáhlá sojová pole. Zajeli jsme se zeptat na haciendu, zda by nám mohli poradit. Podle obyvatel haciendy nikde v okolí není skalnatý terén, kaktusy tady nikdy neviděli a jediné kameny jsou u potoka, který křížil příjezdovou cestu. Zastavili jsme se, ale byly to jen omleté valouny z koryta. Takže zatím jediným potvrzeným stanovištěm severně od BR 290 je náš nález označený jako JV 387.

Před městem Sao Gabriel jsme odbočili na silnici R 473 směrem do Lavras do Sul. Z počátku asfaltová, později typická jihoamerická prašná cesta, naštěstí bez větších výmolů. Do Lavras jsme měli asi 80 km. Když jsme uviděli ukazatel k Cerro Ouro, rozhodli jsme se udělat zajížďku. Kopec byl vidět zdaleka, ale neměli jsme pocit, že se přibližuje. Náhodou jsme u cesty našli nevelké stanoviště wigginsií. Opět se jednalo o rostliny které pravděpodobně patří k *Wigginsia courantii* (JV 389). Naleziště jsme řádně prozkoumali a ještě chvíli pokračovali dál. Protože čas ubíhal a k Cerro Ouro jsme se autem nepřiblížili tak, abychom se dostali blízko k úpatí a pěšky se to zdálo daleko, obrátili jsme auto zpět k R 473. Potřebovali jsme dojet ještě

ten den do Lavras do Sul. A udělali jsme dobře. Když jsme narazili na první stanoviště *Wigginsia langsdorfii* v této oblasti a naše, pro tento den poslední stanoviště, denního světla rychle ubývalo. Rostliny z tohoto stanoviště považují někteří za *Wigginsia langsdorfii* var*. longispina*. Označili jsme je číslem JV 391 a krásnou, dosud neurčenou *Frailea* sp., která zde také rostla, vedu pod označením JV 392. Rostliny *Wigginsia langsdorfii* patří mezi nejkrásnější wigginsie. Ve státu Rio Grande do Sul jsme navštívili přes dvacet stanovišť těchto kaktusářských klenotů. Myslím, že to bude námět pro další články v Ostníku. Cestou do Lavras do Sul jsme ještě zastavili u kopce s názvem Cerro da Cruz, ale kromě větších rostlin *Cereus hilmannianus* (JV 390) zde jiné kaktusy nebyly.

Wigginsia langsdorfii (*longispina*?) JV 391 na stanovišti

Wigginsia langsdorfii (*longispina*?) JV 391 na stanovišti, *Frailea* sp. JV 392

Do Lavras do Sul jsme dorazili již za tmy, po cestě, kterou označuji jako „severní“. Asi nemá číslo, na mapách není a objevili jsme ji náhodou v roce 2011,

když se nám porouchalo auto. Původně jsme chtěli spát v kempu, ale počasí nevěstilo nic dobrého tak jsme se ubytovali, kousek od místního kostela, v hotelu Central, který, jako jeden z mála jihobrazilských hotelů měl i restauraci. Tady jsme si objednali večeři. Byl to na pánvi udělaný plněný, kulatý „hamburger“. Obrovská a chutná porce, ze které po mně na talíři ještě dost zbylo. Byla to pěkná gurmánská tečka za tímto dnem.

Jaroslav Vích

Pro začínající (i pokročilé) kaktusáře

V listopadovém Ostníku vyšla 3 část návodu pro začínající kaktusáře, kde redaktor radí, do čeho sázet kaktusy. Rád bych tento článek doplnil o několik svých zkušeností. Tak za prvé: ZEOLIT doporučuji přidávat do substrátu v množství cca do 10 % celkového objemu. Nevím, jak u koho, ale u mě větší množství ZEOLITU kořenům neprospívá a zakrňují. Další materiál, lisovaná KOKOSOVÁ DRŤ se, podle mě, do kaktusových substrátů vůbec nehodí. Jednak pro svá dlouhá vlákna, tak i pro svou strukturu. Substrát se špatně homogenizuje. Je dobrá do orchidejových substrátů, ale jako příměs do kaktusářských substrátů je mnohem lepší pytlovaný zahrádkářský substrát. Já používám balení 150 litrů výrobce AGRO Česká Skalice s označením PROFIMIX 2 RS II., které se dá koupit v zahrádkářských velkoobchodech a je k dostání i na internetu. Místo nedostupného přírodního tufu se dá sehnat DRCENÁ PEMZA v pytlích. Její zrnitost bývá v průměru asi do 7 mm. Dobře drží v substrátu vodu a kořeny kaktusů s ní nemají problém, spíše naopak. Jedinou nevýhodou je její lehkost. Z povrchu substrátu se lehce vyplavuje, a proto se musí překrýt něčím těžším (antuka, drcený štěrk apod.). Na internetu se dá drcená pemza sehnat u několika prodejců.

Pro úspěšné pěstování je důležitá také STERILIZACE substrátu. Máme dvě možnosti: tepelně, kdy substrát zahřejeme na teplotu kolem 100°C a sterilizujeme po dobu asi 2 hod., kdy vysoká teplota spolehlivě zničí většinu patogenů v substrátu. Další možností je chemická sterilizace. Tady je třeba vědět, proti jaké škále patogenů je použitý přípravek účinný. Mnohdy je nutno kombinovat více přípravků. Je třeba upozornit, že přípravky na bázi tebuconazolu (např. Mystic), které jsou účinné proti šíření tzv. černé hniloby, způsobují zastavení růstu rostlin. Údajně nejúčinnější proti kaktusovým patogenům je zálivka rostlin roztokem přípravku SERENADE na bázi *Bacillus subtilis* klon QST 713. Podle výrobce je účinný proti plísni šedé, plísňovým chorobám (rizoktonioza), padlí, černé hnilobě, bakteriózám, fusariozám, skvrnitosti (alternarioza), bakteriálním skvrnitostem a různým hnilobám.
Rád bych také upozornil, že substrát lze ošetřit i nechemickým přípravkem SUPRESIVIT, který potlačuje výskyt a množení patogenních hub. Speciálně pro výsevy je v zahrádkářských prodejnách k dostání SUBSTRÁT SUPRESIVNÍ PRO VÝSEV A MNOŽENÍ bal. 5 l. výrobce AGRO Česká Skalice. Protože tento substrát poměrně rychle „chytá“ řasu, je výsev semen přímo na tento substrát problematický. Osobně jsem povrch zasypával tenkou vrstvičkou hrubšího, prosátého bratčického písku, mezi jehož zrnka semínka pěkně zapadla. Ale ani v tomto případě jsem se v mnoha případech řase nevyhnul.

Před časem jsem dostal od MUDr. Hanzelky z Prahy informaci, že pro výsev semen (u něho mexická a severoamerická semena) je zcela bezkonkurenční

japonský substrát AKADAMA, který používají především bonsajisté. AKADAMA je jílovitý, tepelně upravený, granulovaný substrát, který má v suchém stavu světlounce hnědou barvu, Po zalití je barva sytě hnědá, čímž poznáme, že je substrát vlhký. Klíčivost semen na tomto substrátu, v porovnání s pískem nebo antukou, je neuvěřitelná. Měl jsem možnost se o pravdivosti této informace sám přesvědčit. Stejná semena na bratčickém písku a Akadamě klíčila naprosto odlišně. Zatímco na bratčickém písku byla klíčivost u většiny semen asi poloviční, na Akadamě se během měsíce ve výsevním květináčku tísnilo neuvěřitelné množství malých, vitálních rostlinek. O něco později jsem měl možnost vidět co způsobuje Akadama v substrátu pro přesazování semenáčů. Neuvěřitelně bohatý kořenový bal u každé rostliny. AKADAMA je k dostání na internetu nebo bonsajistických prodejnách. Doporučuji raději koupit větší balení (14 l.), vyjde to levněji. A pro výsevy nekupujte hrubozrnný substrát, ten se hodí jako příměs do substrátu pro kaktusy. Říká se: dobrá rada nad zlato. Snad vám výše uvedené rady budou v nové sezóně k užitku.

Jaroslav Vích

Smutná zpráva z Náchodu

Klub kaktusářů Náchod s lítostí oznamuje, že dne 30. října 2020 navždy opustil řady kaktusářů ve věku 75 let, pan **Ing. Antonín Pitaš** (20.1.1945 - 30.10.2020) dlouholetý předseda Klubu kaktusářů Náchod. Na jeho odchodu se podepsala epidemie Covid-19. Do čela Klubu byl zvolen 21.2.1975 a v jeho čele stál do poslední chvíle. Pod jeho vedením jsme se jako sekce ZO ČZS Náchod téměř dočkali 50. výročí založení KKN, které připadá na rok 2024. V průběhu doby se pod jeho vedením uskutečnila řada zájezdů po ČR i do zahraničí. Ve své době byly v Náchodě pořádány výstavy kaktusů, zprvu samostatné v Náchodském kulturním středisku, později ve spolupráci s náchodskými chovateli.

Za vedení př. Pitaše se podařilo v Náchodě přivítat na přednáškách řadu významných kaktusářů. Mezi nimi nechyběli př. Šubík, Haberman, Zavadil, Hladký, Říha, Jelínek, Codr, Dostál, Franc a řada dalších. Každoroční předprázdninový piknik u některého z našich členů se dočkal pokaždé příznivého ohlasu. V posledních letech došlo k úzké spolupráci s Klubem kaktusářů v Novém Městě nad Metují a společně byly pořádány výstavy na novoměstském zámku a rovněž další akce, jako jsou přednášky nebo výjezdy do sbírek. Spolupráce a kontakty se též udržují i s dalšími kluby v okolí, ať to je KK Broumov nebo KK Dvůr Králové n. L. Svoje zkušenosti využil i jako člen Územní rady ČZS Náchod a jako člen ZO ČZS Náchod, kde působil jako kulturní referent. Odchodem př. Pitaše ztrácí Klub kaktusářů Náchod i ZO ČZS Náchod aktivního člena, kterých je už dnes málo.

Čest jeho památce! Náchodští kaktusáři

Obsah ročníku 2020

OBSAH – LEDEN 2020

Z naší činnosti 2
Obrázky našich členů 2
Na úvod nového roku 2020 2
Legendární Ruta 40 - 7. část (rod *Puna*) 3
Osud sbírky Kurta Georga Kreuzingera 9
Kaktusaření a další hobby 10
Naši jubilanti (Poratzký 80 let) 12
Obrázky z Mikulášské schůzky 2019 13
Informace 15
společné foto Ostravských kaktusářů 16

OBSAH – ÚNOR 2020

Z naší činnosti 18
Obrázky našich členů 18
Legendární Ruta 40 - 8. část 19
Kaktusaření a další hobby - 2. část 27
Nabídka, poptávka 28
Naši jubilanti (František Frýdl) 29
Informace 31
Seznam platících členů v roce 2019 31

OBSAH – BŘEZEN 2020

Z naší činnosti 34
Usnesení 34
Legendární Ruta 40 - 9. část 35
Naši jubilanti (Lumír Král) 44
Odešel Horst Künzler 45
Opustil naše řady (Oldřich Klímek) 46
Informace 47
Obrázky našich členů 47

OBSAH – DUBEN 2020

Z naší činnosti 50
Obrázky našich členů 50
Tak jsem oslavil 70 let 51
Legendární Ruta 40 - 10. část 52
Kaktusaření a další hobby - 3. část 58
4. setkání mrazuvzdorných kaktusářů 59
Odešel Miroslav Kupčák 62
Informace 63
Důležité upozornění !!! 63

OBSAH – KVĚTEN 2020

Stav nouze pokračuje 66
Obrázky našich členů 66
Nové číslo Ostníku 66
Rod *Oreocereus* (A. Berger) Riccob. 67
Pro začínající kaktusáře 75
Informace 79
Lidové pranostiky na květen 79

OBSAH – ČERVEN 2020

Z naší činnosti 82
Obrázky našich členů 82
Když kvetou neobesseye 83
Politici v botanice (Emanuel Moravec) 88
Welwitschia mirabilis Hook. 88
Kaktusaření a další hobby - 4. část 91
Pro začínající kaktusáře - 2. 92
Naši jubilanti (Doubrava, Bunček) 93
Informace 95
Tři zmrzlí 95

OBSAH – ZÁŘÍ 2020

Z naší činnosti 98
Obrázky našich členů 98
Dinosauři v Jižní Americe 98
Trochu historie i současnosti 102
Neowerdermannia vorwerkii Frič 106
Posezení na zahradě 107
Výlet za Jardou Procházkou 108
Naši jubilanti (Ing. Stanislav Slovák) 110
In memoriam (Aloiz Balogh) 110
Informace 111

OBSAH – ŘÍJEN 2020

Z naší činnosti 114
Valná hromada SČSPKS – přesunuta 114
Dinosauři v Jižní Americe – 2 115
Když kvetou ve sbírce maihuenie 121
Karl Heinz Prestlé
a jeho *Wigginsia viridiflava* n.n. 122
Nabídka, poptávka 124
Naši jubilanti (Pavel Válek 80 let) 125
Podzimní setkání u Standy Slováka 126
Opustil naše řady (Petr Bořek 79 let) 126
Informace 127
Obrázky naších členů 127

OBSAH – LISTOPAD 2020

Z naší činnosti 130
Pro začínající kaktusáře - 3. část 130
Gymnocalycium gibbosum ssp. *ferox* 131
Za wigginsiemi v Uruguayi 133
Podzim mezi kaktusy 135
Recenze 140
Odešel Ing. Gabriel Vereš 141
Informace 143
Obrázky našich členů 143

OBSAH – PROSINEC 2020

Z naší činnosti 146
Obrázky našich členů 146
Lokalita Perito Moreno, u kapličky 147
Vzpomínka na Ing. Horňáka 151
Wigginsie na pokračování 153
Pro začínající (i pokročilé) kaktusáře 156
Smutná zpráva z Náchodu 157
Obsah ročníku 2020 158
Informace 159
Odvolávám, co jsem odvolal … 159
Titulní strany Ostníku 2020 160

Informace

--- přednáška 4. 1. 2021 - **zrušena**
--- výroční členská schůze 1. 2. 2021 - **???**

--- Schůzky pěstitelů kaktusů a jiných sukulentů s promítáním obrázků a přednáškou se konají **každé první pondělí v měsíci** (mimo letních prázdnin) v 17.hod., ve **Středisku přírodovědců v Ostravě-Porubě** (Čkalovova 1881/10, u zimního stadionu). Přijďte mezi nás.

--- Informace týkající se činnosti Klubu kaktusářů v Ostravě i příspěvky do Ostníku zasílejte na adresu předsedy: **lumir.kral@seznam.cz**
--- Aktualizované informace najdete na internetových stránkách Klubu: **www.pavko.cz/kko**
--- Informace na naše www stránky zasílejte administrátorovi na e-mail: **klouda@iol.cz**
--- Osobní stránky Lumíra Krále, kde najdete také aktualizované informace o činnosti našeho kaktusářského Klubu: **www.lumirkral.webnode.cz**

Odvolávám, co jsem odvolal a slibuji, co jsem slíbil

Dost výstižná hláška z pohádky „Pyšná princezna“, která se docela dobře hodí do dnešní koronavirové doby. Jeden den vláda vydá spoustu zákazů a omezení, aby další den uvedla výjimky a další dny postupné uvolňování. Otevřeme, neotevřeme obchody, služby, restaurace, vláda prostě neví. Pěkně to vyjádřil už v šedesátých letech (1967) polský zpěvák Czesław Niemen (1939 - 2004) v pěkné písni „Dziwny jest ten świat“, jak kdyby předvídal jak divný bude ten dnešní svět. Žijeme ve špatné době, nejlepší je se těmito věcmi vůbec nezabývat a nestresovat se. Ale i tyto negativní věci mohou být pro kaktusáře k něčemu dobré. Kaktusy máme už zazimované, stačí je občas zkontrolovat zda se neobjevili nějací škůdci. Kdo provedl podzimní preventivní postřik, neměl by mít problém. Pokud to jde, často větráme, jen některé rostliny mírně mlžíme, zvláště na teplejším stanovišti.

Co však můžeme dělat v této době, je příprava na novou sezónu. Umýváme použité květináče, abychom měli na jaře do čeho sadit. Kdo má teplejší skleník nebo pracovnu, může přesazovat semenáčky i v zimě. Komu se porouchalo nějaké nářadí, má nyní klid na jeho opravu. Vhodné je, nadělat si předem jmenovky, popřípadě je i popsat, aby přesazování šlo pěkně rychle od ruky. Doma si uděláme pořádek v kartotéce a zjistíme o které rostliny jsme během roku přišli a co bychom si ještě chtěli pořídit. O dlouhých večerech se můžeme pustit i do vzdělávání a něco pěkného si o kaktusech přečíst, třeba nějakou knihu nebo zajímavosti na internetu. KL

Adresy autorů:
Král Lumír, e-mail: lumir.kral@seznam.cz
Ing. Vích Jaroslav, e-mail: jaroslav.vich@gmail.com

OSTNÍK
zpravodaj pro potřeby členů Klubu
Vydavatel: Klub kaktusářů v Ostravě, z. s., IČ 024 17 235, 747 68 Kyjovice 170, prosinec 2020
Šéfredaktor: Lumír Král, O. Synka 1815, 708 00 Ostrava - Poruba, tel.: 605058070.
Objednávky, distribuce: Ing. Skoumal Vladimír, M.Bajera 6038/5, 708 00 O.-Poruba, mobil: 724137021

Titulní strany Ostníku 2020

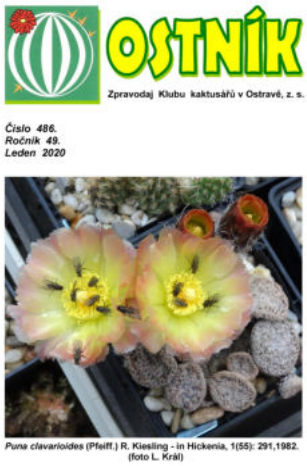

leden

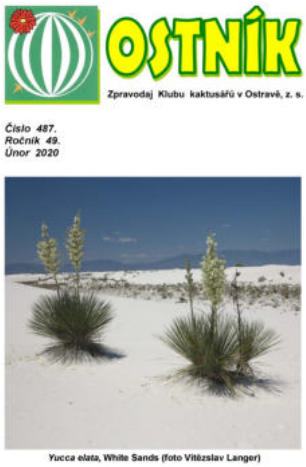

únor

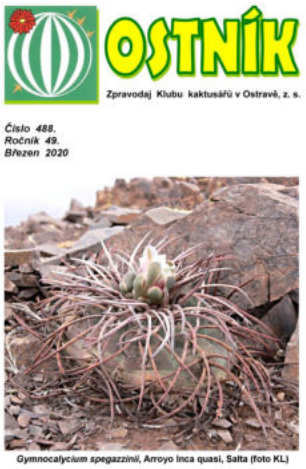

březen

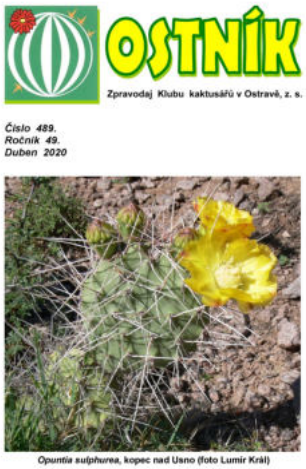

duben

květen

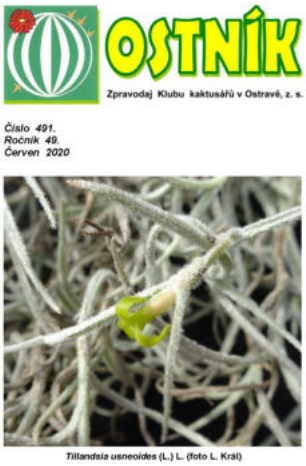

červen

září

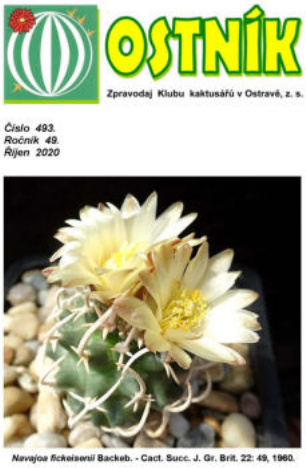

říjen

listopad